

Iskustva - vesti - poruke za decu

**Za dečje učitelje
III 2011.**

III tromesečje

ZAPADNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromeseče prikazuje Zapadno-centralnu afričku diviziju, koja obuhvata sledeće zemlje: Benin, Burkina Faso, Kamerun, Kape Verde (Zelenortska ortva), Centralnu Afričku Republiku, Čad, Obalu Slonovače, Ekvatorijalnu Gvineju, Gabon, Gambiju, Ganu, Gvineju, Gvineju Bisao, Liberiju, Male, Mauritaniju, Niger, Nigeriju, Republiku Kongo, Senegal, Sijera Leone i Togo.

Zapadno-centralna afrička divizija je dom za 329 647 000 ljudi, od kojih je skoro 835 000 adventista. To je u proseku jedan adventista na 395 ljudi.

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će:

- Izgradnju crkve u Vali Vju Univerzitetu u Gani;
- Izgradnju objekta za prirodne nauke na Kosendaj adventističkom univerzitetu u Kamerunu;
- Pribavljanje dečjeg školskog pribora koji će poslužiti kao evanđeosko sredstvo po celoj diviziji.

Učenje jezika

Pesme i reči na francuskom jeziku nalaze se na vebajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i zatim na »Children's Activities« da pronađete više od onoga što se nalazi u odštampanim vestima.

Korpica za dar

Upotrebite činiju od osušene tikve ili napravite od papira, tkanine i lepka neku posudu za dar. Uputstva za posudu nalaze se na vebajtu, na

odeljku Children's Activities. Budući da je jedan od projekata izgradnja crkve, možete da napravite kasice u obliku crkve (sa sajta) kako biste ohrabrili decu da štede celog tromesečja za dar trinaeste subote.

- DVD Adventistička misija prikazuje priče iz onih zemalja Zapadno-centralne afričke divizije o kojim čitamo ovog tromesečja. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.
- Pozovite gosta koji je živeo u jednoj od ovih zemalja da poseti vaš razred i da razgovara sa decom. Ohrabrite ga da obuče tradicionalnu afričku odeću i da donese odgovarajuće predmete koje će deca moći da vide i opipaju.
- Ukrasite prostoriju slikama isečenim iz časopisa ili turističkih brošura, ili siluetama afričkih životinja isečenih od crnog tvrdog papira.
- Više aktivnosti. Posetite vefsajt www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim na »Children's Activities«. Idite na tekuće tromeseče da pronađete stranice sa kreativnim radovima, učenjem jezika i pesama, receptima, igrama i aktivnostima koje možete da odštampate za upotrebu u subotnoj školi. Idite na »See It, Say It« audio fajl koji će vam pomoći oko izgovora nekih reči u ovom tromesečju.

1. Nevole sa Gladis

Vanesa i Gladis žive u Kamerunu, zemlji zapadne Afrike. [*Pro-nadi Kamerun na karti*]

Vanesa je bila tužna. Njena najbolja drugarica, Gladis, pozvala ju je na svoju rođendansku proslavu. Ali kada Vanesa nije okusila nečistu hranu koju je njena majka iznela za proslavu, Gladisina majka je izgledala veoma iznervirano. Čak je i Gladis delovala kao da je ljuta na Vanesu.

Onda je Vanesa dobila ideju. Ponela je svoju Bibliju u školu da pokaže Gladis zašto ona ne jede svinjetinu. »Bog ne želi da jedemo nečistu hranu«, objasnila je Vanesa. Onda je pokazala Gladis nekoliko stihova o nečistoj hrani. Ali Gladis nije želela da sluša.

Dečja subota

Dečja subota se približavala i Vanesa je vežbala stihove koje je trebalo da nauči napamet i pesme koje su deca pripremala da pevaju. Pozvala je Gladis da dođe na program. »Deca su spremila čitav program«, rekla je Vanesa. Zvučalo je zabavno, pa je Gladis pitala svoju majku da li može da ide.

Gladis je bila impresionirana da su deca vodila pevanje, čitala Bibliju, a neka su čak i propovedala! Nakon programa Vanesa je pronašla Gladis. »Da li ti se svideo program?«, pitala ju je s uzbudnjem.

»O, da«, rekla je Gladis. »Nikada ranije nisam videla da deca učestvuju u crkvenom programu.«

Devojčice su peške otišle do Gladisine kuće. »O, mama«, kazala je, »program je bio predivan! Deca su recitovala biblijske tekstove i pevala pesme, a neka deca su i propovedala. Hoću ponovo da idem u Vanesinu crkvu!« Onda je razmislila za trenutak. »Mama«, rekla je, »zašto naša crkva ne pozove decu da uzmu učešća u programu odraslih?«

Gladisina majka nije bila srećna što joj se Vanesina crkva više svidela od njihove. Rekla je Gladis da ne može ponovo da ide u crkvu sa Vanesom. U stvari, rekla je Gladis da ne treba više da se druži sa Vanesom i da ne treba da razgovara sa njom o religiji.

Nevolje sa Gladis

Sledeći put kada je Vanesa srela Gladis, videla je tužan izraz na njenom licu. »Mama mi ne dozvoljava da se igram sa tobom, ni da pričam sa tobom o religiji«, rekla je Gladis. A onda se odjednom uspravila kao što je imala običaj kada dobije neku ideju. »Znam«, kazala je. »Ako je budem molila i preklinjala, pustiće me! Znam da hoće!« Gladis je bila jedino dete i često je dobijala ono što je želela. A ovog puta želela je da ide u subotnu školu!

Sada je bio red da Vanesa napravi tužan izraz na svom licu. »Ne sмеš tako da razgovaraš sa majkom«, rekla je Vanesa. Ali Gladis je bila odlučna.

Vanesa je pozvala Gladis da dođe kod nje kući da bi razgovarala sa njenom majkom o značaju poslušnosti. Majka je nežno rekla Gladis da mora s poštovanjem da razgovara sa svojom majkom i da joj bude poslušna. Onda je Vanesina majka ponudila da ide sa Gladis i da porazgovara sa njenom majkom o dolasku u subotnu školu. I Vanesa je krenula. Devojčice su zamolile Gladisinu majku za oproštaj što su je učinile nesrećnom. »Žao mi je ako je Gladis s nepoštovanjem razgovarala sa vama zbog nečega što sam ja učinila«, rekla je Vanesa. I Gladis se izvinila što se nije ophodila s poštovanjem prema mami.

Iznenađujuće promene

Kako je Gladis bila srećna kada joj je majka dozvolila da krene sa Vanesom u crkvu! Počela je da uči biblijske stihove napamet i pričala majci biblijske priče koje je slušala u subotnoj školi. Gladisina majka je primetila kako je Gladis počela da je poštuje i sluša. Pitala se šta je to Vanesina crkva činila što je njenoj kćerki pomoglo da postane toliko drugačija osoba.

Jednog dana, Gladisina majka je rekla devojčicama da želi da krene s njima u crkvu. Devojčice su je zagrlile i kazale da će joj se svideti da ide u Vanesinu crkvu.

Gladisina majka je nekoliko puta išla sa devojčicama u crkvu, a kada je omladina imala svoju evangelizaciju, ona je predala svoje srce Bogu.

Vanesa je tako srećna što je posvedočila Gladis o svojoj veri, jer sada i Gladis i njena majka znaju da ih Isus voli i da želi da zauvek bude njihov prijatelj.

Mi smo misionari kada drugima govorimo o Isusu i kada dajemo svoj misionski dar, jer on pomaže da i drugi čuju o Isusu. Takođe smo misionari kada se molimo za druge da predaju svoje srce Isusu. To su tri načina na koja možemo danas da budemo misionari.

Informativni odeljak – Kamerun

- Kamerun leži na Atlantskom oceanu vrlo blizu ekvatora. Ima tropsku klimu.
- Mnoge vrste divljih životinja žive u džunglama i ravnica Kameruna, uključujući majmune, šimpanze, gorile, antilope, lavove, slonove i mnoge vrste ptica i zmija.
- Većina ljudi u Kamerunu govori lokalnim dijalektom, ali su zvanični jezici engleski i francuski.

2. Zmija! Zmija!

Klaudija ima osam godina. Živi na kampusu adventističkog univerziteta u centralnom delu Kameruna. Škola se nalazi nekoliko kilometara od najbližeg grada, na samoj ivici džungle. A život u džungli često donosi neočekivana iznenađenja.

Zmija!

Jedne večeri, majka je otišla da zatvori ulazna vrata kuće. Iza vrata inače stoje sve cipele. Kada je majka zatvorila vrata, videla je da se nešto pomera u gomili cipela. Odjednom je povikala: »Zmija! Zmija!«

Klaudija i njen brat čitali su za stolom. Kada je majka vrisnula, skočili su na svoje stolice u slučaju da je zmija otrovna. Majka je zgrabila štap i udarila zmiju, ali nije je ubila.

Sused je čuo vrisak i došao trčeći, noseći dugačak, oštar nož koji su ljudi koristili za košenje trave. Otvorio je vrata i upitao: »Gde je zmija?« Deca su pokazala da hrpu cipela iza vrata. Čovek je zakoračio unutra i rekao majci da se skloni.

Majka se pomerila od cipela dok je njen sused podigao srp i zamahnuo na zmiju. Jednim potezom je ubio zmiju. Pokupio ju je svojim srpom i izneo je napolje.

Majka je shvatila da je to bila otrovna zmija. Zahvalila je susedu i zatvorila vrata iza njega.

Opasna zmija

Majka je i dalje drhtala dok je gledala u decu. »Ta zmija je mogla da ubije jednog od nas«, rekla je. »Mora da je gmižući ušla unutra kroz otvorena vrata. Ne možemo više da ostavljamo vrata otvorena.«

Deca su klimnula glavom dok su se spuštala sa svojih stolica. »Ali Boga nas je zaštitio«, rekla je Klaudija. »On ti je pomogao da vidiš zmiju i pomogao je susedu da je ubije pre nego što nas ona povredi.«

Nekoliko minuta kasnije, tata se vratio kući i deca su mu uzbudeno ispričala o zastrašujućem susretu sa zmijom. Onda je cela porodica kleknula i zahvalila Bogu što ih je sačuvao.

Važna lekcija

»Imamo puno zmija u Africi«, rekla je Klaudija. »One žive u džunglama i kriju se u visokoj travi. Jedu štetočine kao što su miševi i pacovi, ali zbog svog otrova su opasne po ljude. Zato moramo stalno da ih se pazimo, kao i đavola. On pokušava da se ušunja i da nas ugrize otrovnim zubima greha. Isus će nas spasiti od sotone ako odlučimo da živimo pod Njegovom zaštitom. Stalno moramo da se pazimo sotone da nas on ne bi uhvatio i iskušao na greh.«

Klaudija je u pravu, dečaci i devojčice. Sotona je još opasniji od otrovne zmije. Moramo da budemo pažljivi, da ga izbegavamo i da druge upozoravamo o njemu. Takođe moramo drugima da kažemo da Isus može da ih zaštitи od sotonskih zlih namera da im naškodi. To činimo tako što svojim prijateljima govorimo o Bogu i davanjem misionskih darova svake sedmice. Na taj način mnoga deca i odrasli mogu da nađu zaštitu u Isusovom naručju.

Informativni odeljak – Kamerun

- Mnogi ljudi koji žive izvan velikih gradova jedu ono što mogu da uzgajaju. Najčešće namirnice su kukuruz, kasava (povrće koje kada se skuva po ukusu veoma liči na krompir), kikiriki, jam (liči na slatki krompir) i plantain banane koje spadaju u povrće.
- Najčešće se kuvaju žitarice i skrobasto korenje, i od njih se pravi pire koji se služi sa začinjenim sosom od povrća. Meso i pirinač su luksuz koji ljudi koji žive u selima imaju veoma retko, čak i ako odgajaju krave ili koze.
- Deca u selima pomažu svojim roditeljima. Devojčice donose vodu iz seoskog bunara, a dečaci vode stoku na ispašu.

Aktivnost

Zastava Kameruna

Levi pravougaonik: zeleni
Desni pravougaonik: žuti

Središnji pravougaonik: crveni
Zvezda: žuta

3. Patricijina molitva

Patricia živi u centralnom Kamerunu. [Pronađi Kamerun na karti] Ona je veoma slična drugim devojčicama – voli da igra lastiš i da razgovara sa svojim drugaricama. Ali na neki način, Patricia je drugačija od ostale dece. Ona ima HIV, ozbiljnu bolest od koje joj je često loše. Pre dve godine, Patricijina majka umrla je od side, bolesti povezane sa HIV-om.

Težak život

Kada je Patricijina majka umrla, ona i njena sestra otišle su da žive sa svojom bakom. Njen otac nije mogao da plati devojčicama školarinu za adventističku školu, pa ih je poslao u državnu školu u blizini njihove kuće.

Ali Patricia je preklinjala svoju baku i oca da joj dozvole da pohađa adventističku školu. »Deca u državnoj školi me izbegavaju zato što sam bolesna«, rekla je Patricia. »A učitelji i deca u adventističkoj školi me ne ismejavaju. Oni se mole za mene. Ako mi nije dobro ili ako mi je potrebna pomoć, oni će mi pomoći ili će pozvati učiteljicu. Molim vas, molim vas, dozvolite mi da idem u adventističku školu.«

Otac i baka dozvolili su Patriciji da se vrati u adventističku školu. »Vолим svoju školu«, kaže ona. »Kada se dobro osećam, onda sam samo jedno od ostale dece u mom razredu. A kada mi je loše, učiteljica i deca mi pomažu.«

Patricijin otac ne može uvek da joj plaća izdatke za školarinu. Zato se Patricia moli Bogu da On nađe načina kako bi ona ostala u školi.

Lekcije koje učimo

Patricia uživa da dolazi u subotnu školu. Ona najviše voli biblijske priče. »Moja omljena priča je o Mojsiju«, kaže ona. »Kada se rodio, bio je sakriven u korpici i pronašla ga je faraonova kćer. Bog ga je spasio od smrti zato što se njegova majka molila za njega.«

»Bog je mnogo voleo Mojsija«, kaže Patricia s osmehom. »On mu je dao poseban zadatak. Znam da me Bog voli i da ima nešto

naročito i za mene. Bog može da me upotrebi da pomognem drugim ljudima da Ga upoznaju. Ne znam kako će On to uraditi, ali znam da hoće.«

Naš posao za Isusa

Patricija je želela da ispriča svoju priču da bismo znali da i kada imamo problema u životu – ako smo bolesni, siromašni ili imamo druge nevolje – Bog je s nama i pomoći će nam. »Imajte poverenja u Boga u slavite Ga«, kaže ona. »Budite poslušni svojim učiteljima i roditeljima. Pomažite onima koji se brinu za vas. Šta god činite, činite to za Isusa. Na taj način drugi će znati da Isus živi u vašem srcu.«

Patricija je veoma mudra za jednu devojčicu. Ona zna da nije Bog taj koji je učinio da ona bude bolesna, ali da On može da upotrebi njenu bolest kako bi pomogao drugim ljudima da nauče da više vole druge i da budu nežniji prema drugima. To je način na koji možemo da budemo svetlost za Isusa. Drugi način da budemo videlo je davanjem svojih misionskih darova svake sedmice. Naši darovi pomažu da se izgrade škole kao što je ova u koju ide Patricija. Na taj način, mnogo više dece će naučiti da voli Boga i da Mu služi.

Misionski odeljak

- AIDS je veoma ozbiljna bolest koja svakodnevno ubija hiljade ljudi u Africi i širom sveta. Mnoga deca postaju siročići zbog ove bolesti.
- Često decu koja imaju sidu ili HIV, druga deca izbegavaju iz straha da ne budu zaražena. Patricija je zahvalna što učitelji i deca u adventističkoj školi koju ona pohađa žele da joj pomognu, a ne da je izbegavaju.
- Molite se za Patriciju i njene drugove iz razreda dok čeznu da slede Isusa u ovim teškim okolnostima.

Aktivnost

Hajde da pričamo na francuskom jeziku

Francuski i engleski su zvanični jezici Kameruna. Naglašeni sloganovi napisani su velikim slovima.

Reči	Izgovor
Subotni blagoslov	bon SA-ba
Dobar dan	bon-ŽUR
Molim te	sil-t-PLE
Hvala	mer-SI
Da	ui
Ne	no
Doviđenja	o-r -VUAR

4. Rodrigova nova škola

Rodrig je odrastao u porodici koja je retko odlazila u crkvu. Jednog dana, saznao je da je njegov otac uzeo drugu ženu. Majka je bila toliko ljuta da se odselila. Poslala je Rodriga i njegovu sestru da žive sa ujakom.

Rodrig je propustio školsku godinu, jer majka nije imala sredstava da mu plaća školarinu. Uprkos tome, položio je ispit na kraju godine i krenuo u sledeći razred. Njegova majka je sredila da živi sa jednom porodicom na kampusu da bi тамо mogao da uči.

Neočekivana molitva

Rodrig nije znao ništa o adventistima i prvi put kada je došao u subotnu školu, neko ga je zamolio da se pomoli. Jedina molitva koju je znao bila je Oče naš, pa ju je izrecitovao. Osetio je olakšanje kada je video da mu se niko ne smeje.

Rodrig je želeo da nauči da se moli pre nego što ga zamole da se ponovo moli! Gledao je druge dok se mole i zatražio je od ljudi kod kojih je živeo da ga nauče. Njima je bilo dragoo da mu u tome pomognu. Pozvali su ga da svake večeri bude s njima na večernjem bogosluženju i uskoro je Rodrig naučio mnogo o Isusu.

Rodrig je počeo da se moli. Prvo se molio za svoju porodicu – roditelje i sestre. Kada je video kako Bog odgovara na njegove molitve, njegovo poverenje u Boga je raslo.

Mnogo novina

Jednog dana, Rodrig je shvatio da porodica sa kojom živi ne jede svinjetinu. Pitao ih je zašto, a onda je otac otvorio svoju Bibliju i pokazao Rodrigu stihove koji govore o čistom i nečistom mesu. Rodrig je pročitao stihove, a njegov domaćin je objasnio njihovo značenje. Rodrig je razumeo da neka hrana nije dobra za jelo.

Za vreme raspusta, Rodrig je odlazio kod majke. Dok je bio тамо, ona je spremala svinjetinu i Rodrigu je bila neobična i sama pomisao da je jede. Majka ga je upitala zašto ne jede hranu koju je pripremila, pa joj je Rodrig pokazao u Bibliji da je svinja nečista.

Rodrig je u adventističkoj školi bio još dve godine nakon što mu je majka umrla. Bilo mu je teško što više nije mogao da joj svedoči o svojoj veri. Osećao se usamljenim, ali u svom srcu je znao da nije zaista sam. Ima porodicu koja se brine za njega i ophodi se prema njemu kao prema jednom od svoje dece. Ima drugove i učitelje koji vole Boga i stvaraju porodicu od dece u školi. Tamo je Rodrig predao svoje srce Isusu.

Kada Rodrig ide da vidi svog oca i sestre za vreme školskih raspusta, on im priča o onome što je naučio o Bogu u školi. »Ja učim moje sestre nekim pesmama koje sam naučio u školi«, kaže on. »Tek sada se zbližavam sa ocem. Voleo bih da mu kažem šta učim, ali nisam još siguran da će slušati. Molim vas, molite se da moj otac, sestre i mačeha predaju svoja srca Isusu.«

Misionski odeljak

- Kamerun ima oko 108 400 adventista. Njegova populacija iznosi oko 19 miliona. To znači da je jedna od 175 osoba adventista.
- To je dobra brojka, ali i dalje mnogo ljudi tek treba da čuje da ih Bog voli i da prihvate Isusa za svog Spasitelja.
- Molite se da vernici u Kamerunu svedoče o svojoj veri svima koje znaju. Molite se da učitelji u adventističkim školama dopru do one dece i njihovih porodica koje još uvek ne poznaju Božju ljubav.

Aktivnost

Brojevi na francuskom

jedan	en
dva	d
tri	trua
četiti	katr
pet	senk
šest	sis
sedam	set
osam	uit
devet	nif
deset	dis

5. Danijelova avantura

Danijel ima osam godina. Rodio se u zemlji Togo [*pronadi Togo na karti*], ali njegova porodica se preselila u Benin gde je njegov otac služio kao propovednik. [*Pronadi Benin, tačno istočno od države Togo*] Onda su iz misije pozvali Danijelovog oca da ide u

Kamerun na studije teologije, pa je porodica trebalo ponovo da se seli. [Pronađi Kamerun na karti]

Putovanje vere

»Moj otac ima veliku veru«, kaže Danijel. »Mnogo novca je potrebno za život u Kamerunu dok on studira. Ali otac je kazao da će se Bog pobrinuti za nas, i zaista je tako.

Putovanje autobusom od države Togo do Kameruna traje četiri ili više dana, a usput ima i mnogo opasnosti. [Pokaži putanju od države Togo, preko Benina do Kameruna] Mi smo se molili za to i Bog je pomogao mom ocu da pronađe načina da svi letimo za Kamerun.

Nikada ranije nisam leteo avionom i bio sam uzbudjen. Malo sam se i uplašio, naročito kada je avion prošao kroz oblake i počeo da se tresi. Mislio sam da će se srušiti, pa sam se neprestano molio da Bog održi avion u vazduhu. Bilo mi je dragو kada smo konačno sleteli! Ali voleo bih ponovo da letim.«

Novi dom

»Stekao sam puno prijatelja u svojoj novoј školi. Mi pričamo na francuskom jeziku na nastavi i ja razumem francuski. Ali ponekad kada se igramo, deca počnu da pričaju svojim dijalektima i ja ne mogu da ih razumem. Oni ne pokušavaju time da budu neljubazni. Ako ih pitam o čemu pričaju, oni mi kažu. Ja sam naučio nekoliko reči na njihovom dijalektu, pa sada ne mogu ništa da taje od mene.

Pošto je moja škola blizu kampusa adventističkog univerziteta, većina dece koja je pohađa su adventisti. Ali nekoliko mojih drugova u razredu žive u susedstvu i nisu adventisti. Poznajem jednog dečaka u svom razredu koji nije adventista i molim se da on vidi Isusovu ljubav u mom životu i da pozeli da krene sa mnom u crkvu kada ga budem pozvao.

Dok sam živeo u Beninu, pričao sam jednom svom prijatelju da ga Isus voli i pozvao sam ga u crkvu. On me je pitao kakva je moja crkva, pa sam ga ja pozvao da dođe i da sam vidi. Došao je i dopalo mu se. Nakon toga je sam dolazio u crkvu. Bog mi je pomogao da posvedočim o Njegovoј ljubavi mom prijatelju u Beninu, a sada kada sam u Kamerunu želim to ponovo da činim.«

Danijel ima odličnu ideju. Ljudi prema našim rečima i delima mogu da vide da li zaista volimo Boga. Ako smo ljubazni i puni ljubavi kao što je Isus, drugi će nas slušati kada svedočimo o svojoj veri. A kada dajemo svoj misionski dar, mi pomažemo drugima da čuju o Božjoj ljubavi. Hajde da ove sedmice kroz naš život i naše darove budemo svedoci Božje ljubavi.

Misionski odeljak – Kamerun

- Škola koju Danijel pohađa je blizu Kosendaj adventističkog univerziteta. Nalazi se u središtu Kameruna blizu jednog malog grada.
- Univerzitet je nov i još uvek nema puno učionica. Ljudi grade što je brže moguće, ali im je potrebna naša pomoć. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će univerzitetu da sagradi zgradu za prirodne nauke kako bi studenti stekli bolje znanje i pripremali se da služe Bogu.

Aktivnost

Krofne od banane – Zapadna Afrika

12 šolja brašna

3 supene kašike šećera (po želji)

$\frac{1}{4}$ kafene kašićice mlevenog đumbira

2 kafene kašićice mlevenog cimeta

2 ili 3 jajeta

1 šolja mleka

5 do 6 zrelih banana osrednje veličine, izgnječene

1 šolja kikirija (po želji)

Ulje za prženje

Šećer u prahu (po želji)

U velikoj činiji izmešati brašno, šećer, đumbir i cimet. Dodati jaja, jedno po jedno i izlupati ih čvrstom, žičanom muntilicom.

Postepeno dodavati mleko, nastavljući lupanje dok testo ne bude meko, oko 5 minuta. Umešati u to banane i kikiriki i ostaviti smesu da odstoji 10 do 15 minuta.

Zagrejati ulje na 180-200°C. Sipati $\frac{1}{4}$ šolje testa u vrelo ulje. Kada dobije smeđu boju nakon 2-3 minuta, okrenuti krofnu kašikom na drugu stranu. Izvaditi krofne kada narastu i dobiju zlatnu boju, i iscediti na kuhinjskom papiru. Nastaviti prženje dok se testo ne utroši. Posuti šećerom u prahu i služiti vruće. Od ove količine dobiće se oko 20 krofni.

6. »Sledi me!«

Današnja priča dolazi iz škole u Zapadno-centralnoj afričkoj diviziji. [Pronađi na karti zemlje koje pripadaju ovoj diviziji]

Bio je to prvi dan nastave u adventističkoj školi u zapadnoj Africi. Deca su se okupila oko stola koji je stajao ispod nastrešnice u dvo-rištu. Na njemu su se nalazile uredne gomilice školskog pribora – olovaka, gumica, bojica, svezaka, markera i neke kartice sa slikom Isusa i rečima »Sledi me«.

Devotogodišnja Džojs pridružila se drugoj deci koja su šaputala jedna drugoj. »Da li je ovo pribor za nas?« »Šta ćemo da radimo s njim?« »Ovo izgleda zabavno!« Učiteljica je stigla, i Džojs i njeni prijatelji stajali su mirno dok je ona govorila.

Zabavni misionski projekat

»Danas imamo poseban misionski projekat«, počela je ona. »Napravićemo paketiće sa školskim priborom i daćemo ih deci koja ne poznaju Isusa.« Uzvik uzbudjenja začuo se među svom decom.

Učiteljica je svakom detetu dala ukrasnu kesu i kazala da prošetaju pored stola i uzmu po jednu stvar sa svake gomile. »Karticu sa Isusovom slikom obavezno stavite na kraju«, rekla je. »To je pozivnica za subotnu školu.«

Džojs i njeni drugovi iz razreda poređali su se pored stola birajući šta će staviti u svoje kesice, dok je učiteljica objašnjavala da neka deca iz njihovog sela nemaju novca da kupe školski pribor kako bi bili uspešni đaci.

Kada je svako napunio i zatvorio svoju kesu, učiteljica je sagnula glavu i pomolila se. »Dragi Bože«, kazala je, »molim Te, pokaži našoj deci osobu za koju Ti želiš da primi ovu kesu sa priborom. I blagoslovni one koji će dobiti ove poklone. Pomozi im da požele da saznaju više o Tebi. U Isusovo ime, amin.«

Ko dobija kesu?

»Deco«, dodala je učiteljica, »ako Ga zamolite, Bog će vam pomoći da pronađete osobu za koju On želi da primi vašu kesu. A kada je predate detetu, kažite im da ih Isus voli i da želi da bude njihov prijatelj. Pozovite ih u subotnu školu ove sedmice i ponudite im da podete s njima u crkvu ako su voljni.«

Kada se škola završila, Džojs je uzela svoj ranac i kesu sa priborom i krenula prema kući. Svaki učenik na ulici nosio je kesu sa školskim priborom. »Dragi Isuse«, molila se, »pomozi mi da pronađem nekoga ko treba da zna da ga voliš. Amin.«

Džojs je pogledala paketić u svojoj ruci. Želela je ga zadrži za sebe, ali je znala da Bog ima poseban plan za njega. *Kome da ga dam?*, pitala se. *Koga poznajem kome treba školski pribor i ne zna Isusa?*

Džojs je skrenula pogled s poklona i osmotrila ulicu. Ugledala je dečaka kako ide prema njoj. Bio je to Teo. Odjednom, Džojs se nasmejala, jer je znala da je pronašla osobu za koju je Bog želeo da dobije ovu kesu.

Dečji dar

- Mnoge porodice u Africi ne mogu da priuštite da kupe školski pribor za svoju decu. Poseban dečji dar trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se kupi pribor koji adventistička deca u Zapadno-centralnoj afričkoj diviziji mogu da daju svojim prijateljima kojima je to potrebno.
- Dok adventistička deca poklanjavaju školski pribor, ona će pozivati decu koja ga dobijaju da pođu s njima u subotnu školu i da saznaju da ih Bog voli.
- Počnite da štedite novac sada i donesite svoj dar 24. septembra kako bi ovaj projekat bio uspešan.

Aktivnost

Napravite školski poklon-paketić

Prikupite dovoljno jednostavnog školskog pribora kao što su lenjiri, olovke, gumice, sveske, religiozni markeri (ručno napravljeni ili kupljeni) i velike kese kako bi svako dete u vašoj subotnoj školi moglo da napravi paketić. Napravite ili kupite pozivnice na kojima piše: »Podi sa mnom u subotnu školu«, dodajte crkvenu adresu i vreme bogosluženja.

Neka svako dete napravi paketić i odluči kome će ga dati. Zamolite decu da obavezno pozovu primaoca školskog pribora u subotnu školu i objasnite im da će možda biti potrebno da organizuju prevoz kako bi dete moglo da dođe u crkvu. Kada kese budu bile punе, molite se Bogu da blagoslovi decu koja će ih primiti. Kažite dece da sledeće sedmice budu spremni da kažu kome su dali kesu i kakav je bio njihov odgovor.

7. Biti dobar primer

Današnja priča dolazi iz Gane. *[Pronađi Ganu na karti]*

Elorm i njen brat Mavuli žive na kampusu Vali Vju univerziteta, adventističkog univerziteta u južnom delu Gane. Ali oni moraju da idu u državnu školu zato što na kampusu nema adventističke osnovne škole.

Elorm

Kada je Elorm krenula u novu školu, neke drugarice iz njenog razreda primetile su da je ona drugačija od ostale dece. Primetile su da ne nosi minduše, pa su je pitale zašto. »Ja sam im kazala da Bog kaže da nam nije potreban nakit da bismo bile lepe«, kaže Elorm. »Bog želi da budemo lepe iznutra, ne samo spolja. To mora da dođe iz našeg srca.«

Jednog dana, Elormin učitelj je objavio da će početi sa časovima u subotu. Elorm mu je objasnila da ona neće dolaziti na te časove, jer je adventista. On ju je molio da dođe na nastavu da bi dobro uradila ispite na kraju godine.

Kada su njeni prijatelji shvatili da Elorm ne dolazi na subotnu nastavu, pitali su je zašto. Ona im je objasnila da subotom ide u crkvu i pozvala ih je da dođu. Na njenu iznenađenje i radost, jedna njena drugarica došla je na univerzitet u crkvu i dovela sa sobom nekoliko svojih prijatelja.

Bog uzvisuje njenu veru

Kada je subotna nastava počela da se održava, Elorm je zamolila svoje drugarice iz razreda da joj pozajme svoje beleške sa nastave. One su je pitale zašto ona sama nije došla i pisala u svoje sveske. Ponovo je Elorm imala priliku da im kaže da ona subotom slavi Boga u crkvi. Njene drugarice pozajmile su joj svoje sveske.

Kada je učitelj saznao da Elorm pozajmljuje sveske od druge dece, pitao ju je: »Kako ćeš da učiš ako ne razumeš ono što piše u svesci?« Ona je objasnila da će joj Bog pomoći da razume lekcije.

Na kraju polugodišta kada su deca polagala ispite iz svih predmeta, Elorm je dobila jako dobre ocene. »Znam da mi je Bog pomogao da dobro uradim jer sam poštovala Njega i Njegovu subotu«, kaže ona. »Moji prijatelji shvataju da mi je Bog pomogao da položim ispite, iako nisam dolazila na časove. Znam da ako imam vere u Boga, On će mi pomoći.«

Mavulijev primer

Mavuli uživa u porodičnim bogosluženjima. On voli da ima i svoja bogosluženja. »Moji roditelji su mi dali knjigu za jutarnja bogosluženja za decu mog uzrasta«, kaže on. »Ta knjiga mi je pomoгла da posvedočim o svojoj veri mojoj rođaci Rosini.

Rosina je ostala kod nas za vreme školskog raspusta. Jednog dana me je videla kako čitam moju knjigu za jutarnje bogosluženje i pitala me o čemu se radi. Ja sam joj rekao, a ona je bila iznenađena što sam je tako zainteresovan za knjigu o Bogu. Zatražila je da je i ona pročita, pa sam joj, nakon što sam je čitao za svoje bogosluženje, dao njoj da čita. Dopala joj se isto kao i meni.

Rosina nije dete; ona ima 21 godinu. Ali njena porodica ne ide često u crkvu i ona je odrasla osećajući da religija nije bitna. Ali kada je s nama, ona ide u crkvu svake subote. A kada idemo i u petak veče,

i ona ide s nama. Ako ostanemo kod kuće, ona nam se pridruži u porodičnom bogosluženju.«

Radovati se u Isusu

Rosini je u početku bilo neobično što imamo bogosluženje svakog jutra i večeri. Ali pridružila nam se i ja sam počeo da uviđam kako se menja. Postala je srećnija i vedrija. Primetio sam kako se sprema za subotu u petak. Mi joj ništa nismo rekli u vezi sa ovim stvarima; mi samo radimo ono što uvek radimo, a ona deli našu radost u Isusu. Shvatio sam da moji postupci mogu da imaju efekta na ljude, zato uvek moram dobro da se ponašam.«

Mi ćemo slušati nekoliko priča u sledećih par sedmica od dece koja žive na adventističkom univerzitetu ili blizu njega. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ove subote pomoći će izgradnju crkve na kampusu kako bi još mnogo više ljudi moglo da slavi Boga.

Informativni odeljak – Gana

- Gana leži na Atlantskom okeanu između Obale Slonovače i države Togo. Godinama je bila nazivana Zlatnom obalom, jer je proizvodila velike količine zlata.
- Gana je bila prva zemlja u Africi koja je stekla nezavisnost od kolonijalne vlasti. Ona je vodila druge nacije u njihovu borbu za nezavisnost.
- Ljudi u Gani pripadnici su više od 100 različitih etničkih naroda i jezičkih grupa. Ljudi ulažu velike napore da žive zajedno u miru.

8. Nastavnikovo iznenađenje

Današnja priča dolazi iz Gane. [Pronađi Ganu na karti]

Odri živi na kampusu Vali Vju univerziteta u južnom delu Gane. Na kampusu nema osnovne škole, pa Odri i druga deca koja žive na Vali Vju univerzitetu, pohađaju državnu školu.

Odri je bila jedina adventistkinja u svom razredu. Ali iznenađujući poziv je to promenio.

Škola je održavala časove subote, pa je Odri objasnila da ona subotom proslavlja Boga i da neće biti na nastavi.

Učiteljica ju je savetovala da dolazi na časove, govoreći da će joj to pomoći da dobro uradi svoje ispite. Ali Odri je kazala da je subota Božji dan i da ona želi da poštuje Boga. Neka deca iz njenog razreda zadirkivala su je što nije dolazila subotom na časove.

Iznenađujući poziv

Odrin nastavnik veronauke znao je da je ona adventista, pa se nije iznenadio što Odri nikada nije dolazila subotom na nastavu. Ali bio je iznenađen da je dobro uradila sve testove. Jednog dana ju je pitao kako toliko mnogo zna o Bibliji. Odri mu je odgovorila da u subotnoj školi ona i njeni prijatelji uče iste biblijske priče, pa ih zato zna.

Jednog dana, Odrin nastavnik je pričao o testu koji neka deca nisu dobro uradila. Onda je rekao: »Ako hoćete da budete bolji u veronauci, možda bi trebalo da pođete u Odrinu crkvu. Ona vrlo dobro poznaje Bibliju.« Odri je bila iznenađena i počastvovana. Neki njeni prijatelji iz razreda pitali su je da li mogu da dođu u njenu crkvu.

Sada je Odri imala problem. Živila je dosta daleko od škole i nije imala načina da decu dovede u svoju crkvu. Onda se setila da u blizini škole postoji crkva. Rekla je svojim prijateljima da idu u tu adventističku crkvu. Nekoliko njih i jeste.

Crkva je imala evangelizaciju i neki Odrini prijatelji otišli su na predavanja. Išli su i u subotnu školu i nekoliko njih se krstilo.

Majka jednog dečaka nije želela da on ide autobusom u crkvu, pa ga je ona povela. Ostala je za bogosluženje i propoved je dodirnula

njeno srce. Ovaj dečak i njegova majka još uvek odlaze u adventističku crkvu.

Otkazani časovi

Nastavnik je primetio da deca koja idu u adventističku crkvu imaju mnogo bolje ocene iz veronauke nego ona koja ne idu. Zato je otkazao subotnu nastavu svoj deci koja su želela da idu u adventističku crkvu. Odri se moli da jednog dana i njen nastavnik dođe u crkvu.

Bog je tešku situaciju pretvorio u veliki blagoslov za Odri i njene prijatelje iz razreda. Sada svi u njenom odeljenju znaju šta adventistička crkva uči, a nekoliko njenih prijatelja su i članovi.

Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgradi nova crkva na kampusu Vali Vju univerziteta kako bi mnogi ljudi iz škole i okolnog okruženja mogli da dodu i saznaju da ih Bog voli.

Informativni odeljak – Gana

- Gana ima oko 23 miliona ljudi i jedna je od najgušće naseđenih zemalja u Africi. Oko polovine ljudi u Gani bavi se zemljoradnjom.
- Zvanični jezik u Gani je engleski, ali većina Ganaca govori afričkim jezikom. Najrasprostranjeniji afrički jezik u Gani je akanski kojim govore Ašanti u centralnom delu zemlje.
- Ašanti su poznati po svojim rezbarijskim sposobnostima i predivnim kente haljinama izatkanim na razboju u jarkoj zlatno žutoj, smeđoj, tamno crvenoj i crnoj boji.

Aktivnost

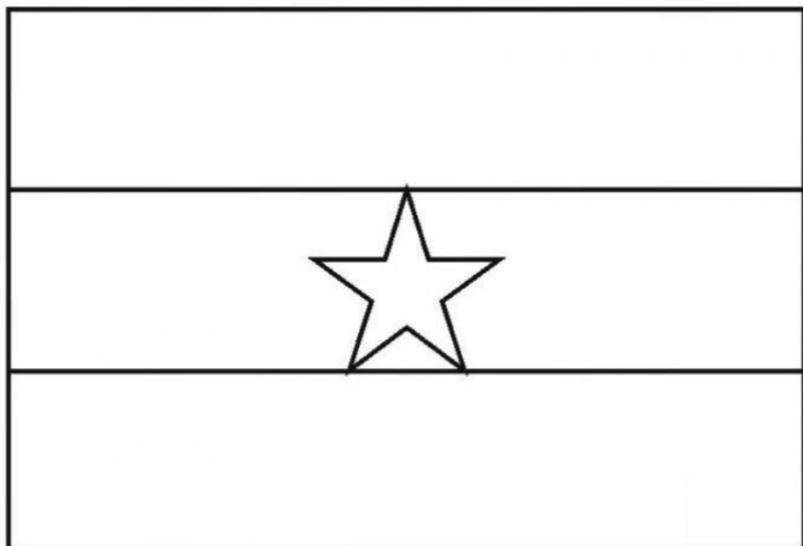
Zastava Gane

Gornji pravougaonik: crveni

Središnji pravougaonik: žuti

Donji pravougaonik: zeleni

Zvezda: crna

9. Naše misionsko polje

Današnja priča ponovo dolazi iz Gane. [*Pronađi Ganu na karti*]

Kofi, David i Elikem su prijatelji. Oni idu u istu školu. Sva tri dečaka vole da svedoče o svojoj veri drugima u školi. To je njihovo misionsko polje.

Kofi

Kofijev prijatelj Stefan je hrišćanin i dečaci vole da razgovaraju o Bogu za vreme odmora. »Ja govorim Stefanu o suboti«, kaže Kofi. »Objašnjavam mu da je Bog dao subotu ne samo Jevrejima već svima, počevši od Adama i Eve. Objašnjavam mu da Bog želi da naš posao

radimo ostalih šest dana da bismo subotu mogli da provedemo sa Njim, slaveći Ga i radeći stvari sa našim porodicama za Boga.

Stefan još uvek ne razume lepotu subote, ali je jednom pošao sa mnom u crkvu i svidelo mu se. Želi ponovo da dođe. Molim se da mi Bog da duh strpljivosti sa Stefanom da bi On mogao da govori Stefanovom srcu o tome šta znači zaista slediti Boga.«

David

David priča svojoj učiteljici o Bogu.

»Na časovima veronauke, učiteljica nam je rekla da je Isus sve nečiste životinje u Bibliji učinio čistim«, kaže David. »Ona je upotrebila Petrov san o životnjama na platnu (Dela 10,11) da bi dokazala da je sada sve čisto. Nakon časa, ja sam joj rekao da Petrov san nije bio o čistim i nečistim životnjama. Pročitao sam stihove iz moje Biblije i objasnio da je Bog pokušavao da pokaže Petru da neznabوci nisu nečisti, kako su Jevreji verovali. Kada sam joj pročitao tekstove, shvatila je da je pogrešno razumela priču.

Želeo sam da joj gorovim i o suboti, ali neka druga deca su došla kod nje, pa nisam uspeo. Nadam se da će mi Bog dati drugu priliku da joj gorovim o suboti. Ona zna da moji prijatelji i ja ne dolazimo kada se časovi održavaju subotom. Želeo bih da joj kažem zašto – jer Isus želi da provedemo vreme sa Njim.«

Elikem

Elikem voli da peva, pa se pridružio školskom horu. Ali kada hor ima vežbe ili nastupe subotom, on ne ide. Još jedan dečak u horu, Eli, je adventista, pa i on ne ide na subotne probe. Ali nedavno je hor pevao na posebnom školskom programu i Elijev otac mu je rekao da bi trebalo da ide na program. On je to i učinio. Nakon toga, Eli je rekao da se loše oseća što je propustio crkvu. »Ja sam bio radostan što sam odlučio da slušam svoje roditelje i idem u crkvu umesto na školski program«, kazao je Elikem.

Dečaci i devojčice, ima mnogo načina na koje možemo da svedočimo o našoj veri, i mnogi ljudi kojima možemo da govorimo o Isusu. To je deo misionarskog posla. Još jedan način na koji možemo biti misionari je dajući naše misionske darove. Naši darovi pomažu

ljudima širom sveta da saznaju da ih Bog voli i da želi da oni zauvek žive s Njim na nebu.

Misionski odeljak

- U Gani živi i ide na bogosluženja skoro 350 000 adventista. To je jedan adventista na 69 ljudi. Crkva pruža potporu mnogim osnovnim školama, nekim srednjim školama i jednom velikom univerzitetu – Vali Vju univerzitetu, koji se nalazi na samom delu izvan glavnog grada Akre.
- Univerzitet se u poslednjih nekoliko godina razvio neverovatnom brzinom. Svuda na kampusu se nalaze zgrade u kojima su učionice, spavaone, nova kafeterija i kancelarije. Jedna zgrada koja nedostaje na kampusu je crkva.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgradi crkva u središtu kampusa.

Aktivnost

Hajde da pričamo na akanskom jeziku

Akanskim jezikom govore Ašanti u centralnom delu Gane. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Reči	Izgovor
Subotni blagoslov	ho-MI-da pa
Dobrodošli	ak-VA-a-ba
Molim vas	mi-pa vu-čo
Hvala	mi-da vu a-SI
Da	A-ni
Ne	DA-bi
Doviđenja	baj-baj

10. Josifove i Marijine molbe

Josif i Marija žive u siromašnom delu Akre, glavnom gradu Gane. [Pokaži Ganu na karti] Kada je Josif bio dovoljno veliki za školu, njegovi roditelji poslali su ga u obližnju adventističku školu, jer su žeeli da on dobije dobro obrazovanje.

Josif je voleo svoju novu školu i kada je saznao da deca subotom idu u subotnu školu, i on je poželeo da ide. Njegova majka pratila ga je u crkvu na svom putu do posla.

Avanture s Bogom

Josif je voleo subotnu školu. Svidelo mu se kako su njegove učiteljice biblijske pouke načinile tako zanimljivima. Kada je majka došla da ga pokupi kasno poslepodne, on je neprestano brbljao od uzbudjenja šta je sve naučio tog dana.

Josif je pozvao svoje roditelje da krenu s njim u crkvu, ali oni su kazali da moraju da rade, tako da je on išao sam. Osećao se usamljenim kada je video svoje prijatelje koji sede s roditeljima. »Molim vas«, preklinjaо je mamu i tatu, »hajdemo zajedno u crkvu.«

Josif se pridružio Klubu avanturista koji se sastajao subotom podne. Kad god su Avanturisti imali poseban program, Josif je pozivao svoje roditelje. Ali oni su uvek morali da rade, pa je on išao sam.

»Ni ja neću da idem«

Kada je Josifova sestra Marija imala tri godine, on je počeо da je vodi u crkvu. Majka je decu pratila do crkve i vraćala se po njih kasno poslepodne. Onda je Marija počela da preklinje svoju majku da krene s njom u crkvu.

Jednog dana kada je Marija imala pet godina, ponovo je zamolila majku da ostane u crkvi. Majka je opet rekla da mora da radi. »U redu«, rekla je Marija, »ako ti nećeš da ideš u crkvu, onda neću ni ja.« Marijine reči bile su kao hladan tuš za majku. Ona je pokušala da je urazumi govoreći: »Ako krenem s tobom u crkvu, šta ćeš jesti? Moram subotom da radim da bismo imali hranu za ostatak sedmice.« Ali Marija je nastavila da poziva majku da dode u crkvu.

Marija i Josif nisu bili jedini koji su pozivali majku i oca u crkvu. Vernici su često posećivali porodicu da bi pozvali roditelje u crkvu. Ali oni i dalje nisu dolazili.

Onda je jednog dana kada su deca preklinjala roditelje da pođu u crkvu, otac rekao da će poći. Marija i Josif bili su oduševljeni! Kada su stigli u crkvu, Josif je upoznao svog oca sa mnogim vernicima. Deca su sedela sa njim u crkvi. Starešine su ga toplo pozdravile zato što su i oni pokušavali da ubede oca da dođe u crkvu.

Otac se sledeće sedmice vratio, ali šef mu je kazao da sledeće subote treba da radi. Deca su ponovo molila majku da krene s njima, ali ona to nije učinila.

Mamino iznenađenje

Onda je jednog petka majka rekla deci: »Sutra ću krenuti s vama u crkvu.« Marija i Josif bili su zapanjeni. Da li je majka stvarno to mislila? Da li će zaista poći? Ili će ih samo ostaviti u crkvi i nastaviti na posao?

U subotu ujutro majka je pomogla deci da se spreme za crkvu. Onda je obukla svoju najlepšu haljinu i otpešaćila sa decom u crkvu. Kako se porodica približila crkvi, umesto otpozdrava, majka je ušla s njima u crkveno dvorište.

Marija je bila toliko srećna da je odbila da ostavi majku da bi otišla u svoju subotnu školu. Nekoliko puta za vreme subotne škole Josif je izašao iz svog razreda da vidi da li je majka još uvek u crkvi.

Majka je shvatila da je propuštala da slavi Boga. Nastavila je da dolazi sa decom u crkvu. Jednog dana, uvidela je da kada je prestala da radi subotom, Bog ju je blagoslovio i dao joj istu sumu novca za posao ostalih pet dana koju je zarađivala za šest dana.

Sada se majka pridružila deci u molitvi za oca da preda svoje srce Bogu. Hajde da se i mi molimo za njihovog oca. Znamo da Isus želi da cele porodice budu zajedno na nebu.

Naši misionski darovi pomažu školama kao što je ova u koju idu Marija i Josif. Tamo mnoga deca po prvi put čuju da ih Isus voli i da želi da sada i zauvek bude njihov prijatelj.

Misionski odeljak

- Ljudi koji žive u Gani pripadaju velikom broju različitih religija. Oko 24 posto, ili jedna od četiri osobe, slede tradicionalna verovanja koja mogu da uključuju obožavanje predaka i vraćanje. Oko 20 posto, ili jedna od pet osoba, pripadaju muslimanskoj religiji, a skoro isto toliko ima i protestantskih hrišćana. Neke hrišćanske crkve kombinuju veru u Boga sa verom tradicionalnih religija.
- U Gani živi skoro 350 000 adventista. To je jedan adventista na 69 ljudi. Moite se da adventisti u Gani pomognu svojim prijateljima i susedima da shvate da je važno obožavati samo Boga, a ne idole ili pretke.

11. Svedočenje o Božjoj ljubavi

[Zamoli tri odrasla dečaka da predstave ovaj program. Jedan dečak će biti Henri, drugi Kliford, a treći Karington]

Henri: Moje ime je Henri. Ovo je Kliford [pokaži na Kliforda], a ovo Karington [pokaži na Karingtona]. Mi živimo u Akri, glavnom gradu Gane. [Pronadi Ganu na karti] Kliford i ja dolazimo iz adventističke porodice. U subotnoj školi smo naučili da svojim prijateljima govorimo o Isusu i da ih pozivamo u crkvu.

Kliford: Kada sam imao osam godina, pozvao sam svog prijatelja Roberta u crkvu. Dopalo mu se, pa je dolazio nekoliko sedmica. Onda su njegovi roditelji odlučili da podu s njim u crkvu. Svidelo se i njima. Oni su nastavili da dolaze u moju crkvu dok se nisu odselili u drugi grad. Sada idu u drugu adventističku crkvu. Jako sam srećan što sam pomogao Robertu i njegovoj porodici da nauče da vole Boga.

Henri: Dok sam ja živeo u drugom gradu, pozvao sam svog prijatelja u crkvu. On je došao i poveo svoju porodicu. Oni i dalje dolaze u crkvu, ali mi smo se odselili, tako da se ne viđamo. Sada kada znam kako druge da pozivam u crkvu, lako je!

Kliford: Onda se Karington doselio u moje susedstvo i upisao u moju školu. Mi smo se sprijateljili. Jednog dana smo ga Henri i ja pitali da li ide u neku crkvu.

Karington: Moja majka je dobila posao u adventističkoj školi, pa me je tamo upisala. Sviđa joj se škola, kao i meni.

Kliford i ja smo se odmah združili. Kada su me Henri i on pitali za moju crkvu, rekao sam im da smo novi i da još uvek nismo pronašli crkvu. Oni su me pozvali da krenem s njima u crkvu. Mama je rekla da mogu, pa sam se ja složio.

Imao sam malu tremu u početku, jer nikada ranije nisam bio u adventističkoj crkvi, pa nisam znao šta da očekujem. Ali Henri i Kliford su bili sa mnom, tako da nisam bio sam.

Dok smo išli prema crkvi, pričali su mi o dečjoj subotnoj školi. Tamo smo čitali biblijsku priču i razgovarali o njoj. Onda smo pevali. Drago mi je da su mi rekli šta da očekujem, jer je to crkvu učinilo još zanimljivijom.

Svidela mi se subotna škola i želeo sam ponovo da idem. Baš kao što su Kliford i Henri rekli, tamo sam stekao neke nove prijatelje. Pričao sam majci šta smo učili i pozvao je da i ona pođe u crkvu. Ali ona ima neke časove subotom, pa još uvek ne može da ide sa mnom u crkvu. Međutim, nadam se da će jednog dana moći.

Drago mi je što su me moji prijatelji pozvali u crkvu. Upoznali su me sa svojim drugarima i svih su učinili da se osećam vrlo dobrodošlo. Sviđa mi se crkva i želim ponovo da idem.

Henri: Vidite? Lako je nekome pričati o Isusu. A kada dajemo svoje misione darove, mi pomažemo drugima da i oni čuju o Isusu.

Misionski odeljak

- Adventističke škole su istinski misione škole. Mnoga deca koja ih pohađaju ne dolaze iz adventističkih domova. Deca uče da vole Boga i pozivaju svoje roditelje da pođu s njima u crkvu. Na ovaj način mnoga deca su dovela svoje roditelje Isusu samo zato što su ih pozvala u crkvu.
- Deca takođe pozivaju drugu decu. Ovog tromesečja, poseban dečji misioni program je pravljenje i poklanjanje paketića sa školskim priborom, zajedno sa pozivnicom za subotnu školu. Ovo će pomoći adventističkoj deci da se uvežbaju u svedočenju svoje vere drugima.

Aktivnost

Brojevi na akanskom

Brojevi	Izgovor
jedan	ba-u-KO
dva	mi-en-U
tri	mi-en-SA
četiri	nan
pet	num
šest	nSI-a
sedam	nSON
osam	n-vav-KI
devet	n-KRON
deset	du

12. Vreme za svedočenje

U Gani je subota, kao i ovde. [Zamoli neko dete da pronađe Ganu na karti] Deca na Vali Vju univerzitetu se za subotnu školu i crkvu okupljaju u jednoj učionici na univerzitetskom kampusu.

Ponekad deca pričaju šta je Bog učinio za njih. Danas će jedan dečak i devojčica podeliti posebne blagoslove sa svojom subotnom školom i sa nama.

Emanuelina molitva

»Zovem se Emanuela i imam devet godina. Mnogo godina sam se molila za sestruru ili brata. Mama mi je rekla da nakon mog rođenja ne može da ima dece i kada sam je pitala da li mogu da se molim za bebu, odgovorila mi je potvrđno. Zato sam se ja molila ako je Božja volja, da imamo bebu.

Molila sam se svakog dana i kad god sam videla bebu na ulici. Nisam odustajala. Nastavljala sam da se molim.

Onda me je majka jednog dana sačekala kad sam došla kući iz škole. Smešila se. Rekla mi je da čemo imati bebu! Toliko sam srećna što je Bog odgovorio na molitvu moje porodice za bebu. Znam da su i moji roditelji srećni. Stalno su nasmejani.

Moja sestrica se rodila. Ja pomažem mami u svemu što mogu, jer je ona zauzeta brinući se za moju izmoljenu bebu sestricu. Kada bude bila malo veća, nosiću je na ledima kao što radimo u Africi. A kada malo poraste, čitaću joj svakog dana i učiću je pesme o Isusu i biblijske stihove koje sam naučila.

Hvala Bogu što je odgovorio na moju molitvu i molitvu mojih roditelja za bebu. Bog je tako dobar prema nama!«

Davidovo svedočanstvo

»Škola koju pohađam ulaže veliki napor da ima bolje ocene od drugih škola. Zato da bi pomogli učenicima da bolje urade testove, škola subotom drži nastavu. Moj učitelj je htio da i ja dolazim na te časove, ali rekao sam mu da ne mogu, jer je Bog odvojio subotu i posvetio je, tako da i mi treba da je svetkujemo kako On kaže. Objasnio sam mu da ne želim da radim ništa što će moj um udaljiti od Boga tog dana.

Neka deca me pitaju zašto nisam subotom u razredu, a ja im govorim ono što sam rekao i učitelju – subota je Božji sveti dan, dan koji treba da provedemo sa Njim, da Ga proslavljamo i da idemo u crkvu.

Ja sam pozvao učitelja da poseti adventističku crkvu i on je rekao da hoće. Molim se da nauči da voli Boga kao ja.«

Poziv

Dečaci i devojčice, kada drugima govorima šta je Bog uradio u našem životu, mi smo misionari. Još jedan način da budemo misionari je da dajemo svoj misionski dar svake sedmice u subotnoj školi. Putem naših darova mnogi ljudi koje čak i ne poznajemo, saznaće da ih Bog voli.

Misionski odeljak

- Sledeće sedmice je trinaesta subota. Odrasli i deca širom sveta doneće poseban dar kako bi pomogli da se izgradi crkva u Gani i zgrada za prirodne nauke na Univerzitetu u Kamerunu, i da bi pomogli deci da naprave i poklone školski pribor sa pozivnicom u subotnu školu.
- Ako već niste, pogledajte poseban dečji video klip na DVD-ju Adventistička misija.

Program trinaeste subote

Ako će vaš razred imati program trinaeste subote kod odraslih:

- Vežbajte jednu ili više pesama ovog tromesečja koju ćete pevati za vreme programa ili za vreme prilaganja dara.
- Pošaljite roditeljima poruku da ih podsetite na program, a decu ohrabrite da svoj dar za trinaestu subotu donesu 24. septembra.
- Dok prikupljate dar trinaeste subote, podsetite sve prisutne da su njihovi darovi pokloni za širenje Božje reči u celom svetu, a da će $\frac{1}{4}$ našeg dara trinaeste subote ići direktno u Zapadno-centralnu afričku diviziju za projekte koji se nalaze na karti na zadnjoj korici biblijske pouke. Takođe, podsetite decu na poseban dečji projekat – školski pribor za decu u zapadnoj Africi.
- Ako se vaš razred neće pridruživati odraslima za poseban program, iznesite priču dečjeg projekta za vreme misionskog dela.
- Iskoristite sledeći program u svom razredu.
- Podsetite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu. Prebrojte novac i kažite deci koliko su donosili celog tromesečja, a koliko su dali danas – trinaeste subote. Pohvalite ih za sve što su učinili i kažite im da će njihovi darovi uneti veliku promenu u život dece slične njima širom sveta.

[Ako želite, pre subotne škole napunite jednu kesu novim školskim priborom – olovkama, guminicama, bojicama, sveskom, nekim nalepnicama i markerom sa slikom Isusa na njemu. Pokažite ovo deci kada bude odgovaralo u toku programa]

* * *

Poklon za tebe

Poslednja tri meseca slušali smo priče odakle? [Neka odgovori neko dete] Da, iz Zapadno-centralne afričke divizije. [Pokaži diviziju na karti. Imenuj neke od zemalja koje pripadaju ovoj diviziji] Naše priče ovog tromesečja dolazile su iz dve od ovih zemalja. Ko može da ih navede? [Neka deca odgovaraju dok ne imenuju Kamerun i Ganu]

Naše priče su govorile o tome kako deca svedoče drugima o svojoj veri. Hajde da vidimo da li možemo da se setimo nekih priča.

Vanesa

Slušali smo o Vanesi koja živi u Kamerunu. Ona je želela da njen najbolja drugarica Gladis razume njenu veru, pa ju je pozvala u subotnu školu. Gladis se dopala subotna škola i želela je da dode ponovo, čak i kad joj je majka rekla da ne može. Ali Vanesa je kazala Gladis da mora da poštuje svoju majku. Gladisina majka se veoma iznenadila što ju je Gladis poslušala da je i ona poželela da poseti tu crkvu. Naučili smo da kada smo ljubazni prema drugima i kada ih poštujemo, ljudi to primete. Danas Gladis i njena majka idu u crkvu zajedno sa Vanesinom porodicom.

Zmija!

Naša druga priča bila je o nepoželjnном iznenadnom posetiocu u Klaudijinom domu. Da li se neko seća ko je taj posetilac bio? [Zmija] Kada je majka otkrila zmiju u hrpi cipela, vrissnula je i komšija je došao i ubio zmiju. Porodica je iznova shvatila da ih je Bog sačuvao od opasnosti. Klaudija je ispričala svoju priču kako bi druga deca znala da kada nam je potrebna pomoć, Bog je tu.

Patricija

Imali smo drugu priču o devojčici koja se zvala Patricija i koja je ozbiljno bolesna. Kada je njena majka umrla, otac i baka su hteli da je upišu u državnu školu, ali deca se tamo nisu ophodila lepo prema njoj. Patricija se molila da joj baka i tata dozvole da se vrati u

adventističku školu gde su deca ljubazna prema njoj. Bog je odgovorio na njenu molitvu, tako da sada kada Patriciji pozli, njeni drugovi joj pomognu; ne ismevaju je. Patricijini prijatelji u razredu pokazuju Božju ljubav svojim postupcima prema Patriciji, zar ne?

Rodrig

Rodrig nije mogao da nastavi da ide u školu u kojoj je dotada bio, pa ga je majka upisala u adventističku školu. Rodrig nije znao puno o Bogu, ali su mu porodica kod koje je živeo i drugovi u razredu pomogli da nauči puno i to jako brzo. Danas Rodrig svedoči o svojoj veri svojim sestrama i ocu.

Mavuli

Mavuli i njegova porodica žive u Ganu na kampusu Vali Vju univerziteta. Kada ga je njegova rođaka koja je mnogo starija od njega, videla da čita knjigu za jutarnje bogosluženje, zatražila je i ona da je pročita. On je završio čitanje za taj dan i dao knjigu svojoj rođaci. Knjiga joj se svidela i nastavila je da čita. Uskoro se pridružila porodici na njihovom bogosluženju svake večeri i nedugo zatim je počela da ide s njima u crkvu. Mavuli nije morao mnogo da govori i da uverava svoju rođaku da sledi Boga; primer njegovih postupaka bio je dovoljan da je uveri da je Bog voli i da želi da bude njen najbolji prijatelj.

Marija i Josif

Marija i Josif su brat i sestra. Oni idu u adventističku školu iako njihovi roditelji nisu bili adventisti kada su poslali decu u ovu školu. Od svog prvog razreda Josif je voleo školu i crkvu koja se nalazi pored. On i njegova mala sestra često su molili roditelje da krenu s njima u crkvu. Konačno jednog dana, majka se složila. Bila je izneđena koliko je uživala da ponovo proslavlja Boga. Majka se sada priključila crkvi, a porodica se moli da i otac učini isto.

Poklon ljubavi

Konačno, čuli smo priču o Džojs koja pohađa adventističku školu. Nešto posebno se jednog dana dogodilo u njenoj školi. Deca su se okupila oko velikog stola na igralištu. Dobili su kese i bilo im je rečeno da stave unutra neke stvari. Ko se seća šta je trebalo da stave

unutra? [Neka deca pogadaju] Da, stavljali su školski pribor – sveske, olovke, gumice, bojice, markere i Isusovu sliku. Kada su kese bile pune, deci je rečeno da ih ponesu sa sobom kad krenu iz škole. Ali šta su deca uradila sa ovim kesama? [Neka jedno dete odgovori]

Da, trebalo je da ih daju prijateljima koji nisu imali novca da kupe školski pribor. Da li se sećate šta je još trebalo da urade kada su poklonili tu kesu? Da, trebalo je da pozovu dete u subotnu školu gde bi moglo da nauči nešto o Bogu.

Dinina kesa ljubavi

Jedna devojčica po imenu Dina, molila se da uvidi kome da pokloni školski pribor. Onda se setila Izraela, malog dečaka koji nije išao u njenu školu. Što je više razmišljala o njemu, sve više je želela da mu da svoju kesu. Sledećeg dana našla je Izraela i rekla da ima nešto za njega. Izrael je bio radoznao što je to. Dina je požurila da uzme kesu i predala je Izraelu.

»Ovo je za tebe«, rekla je. »Pomoći će ti da budeš dobar učenik ove godine. A u sklopu toga imaš i poruku da te Isus voli i da želi da nauči više o Njemu tako što ćeš poći sa mnom u subotnu školu.«

Izraelove oči razrogačile su se od uzbudjenja dok je gledao šta sve ima u kesi. Ovo je bio kao novogodišnji paketić! Virio je u kesu i pronašao novu olovku i svesku, gumicu i bojice. Tu je bio i marker sa rečima »Isus te voli«, a na drugoj strani poziv od njegove drugarice da krene s njom u subotnu školu. Pogledao je Dinu i zahvalio joj osmehom.

Zamislite samo kako veliku promenu jedna mala kesa jednostavnog školskog pribora može da unese u život jednog deteta u Africi. Mi ne možemo da pošaljemo kese sa školskim priborom u Afriku, jer bi to mnogo koštalo. Ali možemo da damo svoj dar ove trinaeste subote da bi učitelji u Africi mogli da kupe školski pribor koji je potreban deci, a koji će adventistička deca moći da stave u paketiće. Onda ih mogu pokloniti svojim prijateljima, baš kao što su to učinile Džojs i Dina.

Ovo je još jedan način na koji možete da pomognete deci u drugoj zemlji da posvedoče o Božjoj ljubavi i učine da Božja porodica raste sve više i više. Dok dajemo svoj dar ovog jutra, hajde da se pomolimo da on učini da se mnoge kese napune ljubavlju i pozivom u subotnu školu.

[Završite molitvom pre prikupljanja dara]

[Za dodatne slike o ovom projektu, posetite www.AdventistMission.org. Kliknite »Resources« i »Children's Activities«, a onda idite na treće tromesečje. Pronađite dokument pod imenom »Project Photos«]

Aktivnosti

Pesme

Francuski jezik

Žezi mem (*Znam da Isus voli me, samo refren*)

Ui, Džezi –mem,
Ui, Džezi –mem,
Ui, Džezi –mem,
La Bibl m le di.

Bog dobar je

Dje e si bon
Dje e si bon
Dje e si bon
E si bon pur mua

Akanski jezik

Znam da Isus voli me

je zu do mi mi nim je
kre u kron kron kre mi sa
mo ta fo an so vo no
mi jem mo na o-no je den

Refren:

jev je zu do mi
jev je zu do mi
jev je zu do mi
kre-u kron kron kre mi sa

Slon-podsetnik za molitvu

Napravite jednostavne slonove kao podsetnike za molitvu za decu u Zapadno-centralnoj diviziji.

Za svakog slona je potrebno:

- 1 list tvrđeg papira u bilo kojoj boji
- 1 komad papira u kontrast-boji za uši i kljove

Odštampani model

1. Precrtajte model slona (sa str. 37) na tvrd papir koji je presavijen na pola.
2. Isecite slona ostavljajući presavijene ivice netaknutima. Žiletom ili skalpelom napravite proreze za uši i kljove. (To neka urade odrasli!)
3. Isecite dva srca od papira u kontrast boji i presavijte ih na pola po dužini. Napišite poruku na svakom srcu, a onda ubacite na obe strane na slonovoj glavi.

Možete da napišete: »Moli se za decu u Zapadno-centralnoj Africi« na jednom srcu i »Daj dar za decu u Zapadno-centralnoj Africi« na drugom srcu.

Recepti

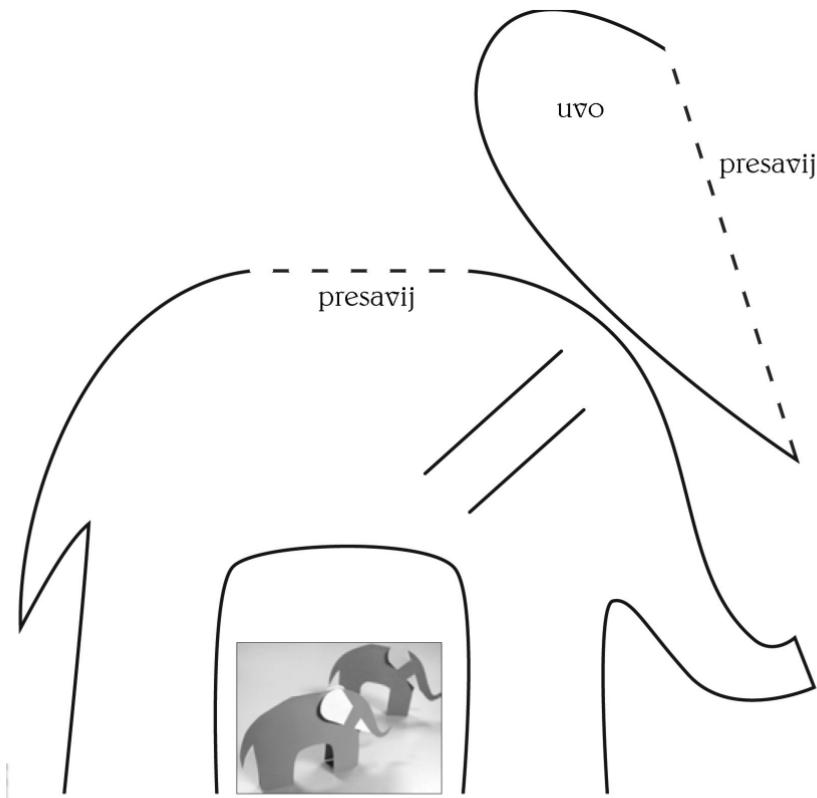
Jam loptice – zapadna Afrika

Jam je osnovna hrana u zapadnoj Africi od koje se mogu napraviti raznovrsna jela. Afrički jam je cevasti koren dugačak i do 90cm sa bledožutom i smeđom korom. Kada se skuva, po ukusu i teksturi veoma mnogo podseća na kuvan beli krompir. Kasava ili beli krompir mogu biti zamena za jam u ovom receptu.

- 4 šolje jama, skuvanih
- 1 veliki crni luk, sitno iseckan
- 3 paradajza, srednje veličine

¼ šolje kikiriki ulja
2 kafene kašičice suvog timijana (majčine dušice)
2 kafene kašičice soli
1 kafene kašičice aleve paprike
2 jajeta, umućena
brašno
12 šolja kikiriki ulja

U veliku činiju izgnječiti jam kao za pire; skloniti na stranu.
Izdinstati polovinu količine luka i paradajza na ¼ šolje kikiriki ulja
dok luk ne omeša. Dodati majčinu dušicu, so i alevu papriku, i

dobro promešati. Sipati smesu izdinstanog crnog luka i paradajza preko jama i dodati ostatak luka, paradajza i umućena jaja. Dobro izmešati. Istresti smesu na brašnjavu površinu. Masnim rukama praviti loptice. Zagrejati 12 šolja ulja na 180-200°C i pržiti dok ne dobije zlatno smeđu boju. Iscediti na kuhinjski papir i odmah služiti. Ako želite da izbegnete višak masnoće, loptice mogu da se peku na papiru za pečenje dok ne dobiju zlatno smeđu boju. Ova količina je dovoljna za 6-8 porcija.

Pirinač sa kokosom – Kamerun 4 supene kašike ulja

- 1 veliki luk, iseckan
- 4 supene kašike paradajz pirea
- 5 šolja kokosovog mleka
- 4 šargarepe, iseckane
- 2 žute paprike, iseckane
- 2 kafene kašićice majčine dušice
- 1 kafena kašićica raznih začina
- 2 sveže zelene papričice, iseckane na krugove
- 3 šolje pirinča
- Soli po ukusu
- Rendani kokos

Zagrejati ulje i dinstati crni luk dva minuta. Dodati pire od paradajza i kuvati na umerenoj vatri pet minuta, stalno mešajući. Dodati kokosovo mleko, dobro promešati i čekati da provri. Dodati šargarepe, paprike, začine, papričice i pirinač. Posoliti po ukusu i čekati da prokuva. Prekriti i kuvati na blagoj vatri dok pirinač ne upije većinu vode (oko 20 minuta). Ukrasiti rendanim kokosom i služiti vruće. Osam porcija.

Zapadno-centralna afrička divizija			
Unije	Crkve	Verništvo	Populacija
Centralno-afrička	976	128,321	38,828,000
Istočno-nigerijska	474	157,900	45,902,000
Gana	1 119	348,855	23,947,000
Severozapadno-nigerijska	357	113,665	102,169,000
Sahel	154	42,491	107,850,000
Zapadno-afrička	107	43,667	10,951,000
Ukupno	3,187	834,899	329,647,000

Statistika do 01.08.2009. godine

PROJEKTI:

1. Crkva na Vali Vju univerzitetu, Akra, Gana
2. Zgrada za prirodne nauke na Kosendaj adventističkom univerzitetu u Kamerunu
3. DEČJI PROJEKAT: Dečji školski pribor